

POZAMYKANY (2) *part praet pass pf*

o prawdopodobnie jasne (tak w po-); oba a jasne.

pl N subst pozamykan(e) (1). ◇ A subst pozamykan(e) (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. s.v. pozamykać.

Zamknięty (o wielu) (2) :

a. O drzwiach (1) :

Wyrażenie: »drzwi pozamykane«: Przebóg bráćia/ což dziwnego? Przyźzło do nas tákowego. Przeddrzwi pozámykáne Nágie/ á zwierzchu czerwone. *MWilkHist* K4.

b. O pomieszczeniach (1) : Vrzędnik/ Klucznik/ Włodarz/ gdy Pan odieżdża z dworu/ ma opátrzyć/ áby co ná ktorým mieyscu nie zořtáło: álbo áby teź nie tylko pokoie ále wřzelákie zamki/ od których klucźow nie odieždźáią/ pozámykáne były. *GostGosp* 26.

c. O zamkach (1) :

Wyrażenie: »zamki pozamykane«: *GostGosp* 26 cf b.

d. [Wyrażenie: »w kłodę pozamykane«: [św. Paweł i Syłas] gdy byli do więzienia pořádzáni w Philippis ná dolne więzienie/ w kłodę nogi ich były pozámykáne [et pedes eorum strinxit ligno. *Vulg Act* 16/24] *GilPos* 269v (Linde s.v. pozamykać).]

Cf **POZAMYKAĆ, ZAMKNIONY, ZAMYKANY**